

Thứ Bảy 31/10/2020 – Thứ Bảy tuần 30 tháng 10 năm

Khiêm tốn hồi mình. GP Long Xuyên

Lời Chúa: Lc 14, 1. 7-11

Khi ấy, Chúa Giêsu vào nhà một thầy lãnh các người bị tật phái để dùng bữa, và họ dò xét Người. Người nhìn thấy cách nhúng kén để các người chôn chôn chết, nên nói với họ bằng ngôn ngữ này rằng:

"Khi có ai mời người để tiệc cưới, người đừng ngồi vào chỗ chết, kẻo có người đứng lên mời người cũng để các người để tiệc cưới với người, và chỗ tiệc đã mời người và người ấy, đứng nói với người rằng: "Xin ông nhường chỗ cho người này", bấy giờ người sẽ phải xuống đi ngồi vào chỗ chết. Nhưng khi người để các người, hãy đi ngồi vào chỗ chết, để khi người mời người để đứng nói với người rằng: "Hỡi bạn, xin mời bạn lên trên", bấy giờ người sẽ để danh dự trước mặt người người để tiệc. "Vì hãy ai nhấc mình lên, sẽ phải hạ xuống, và ai hạ mình xuống, sẽ để nhấc lên".

Suy Niệm -NÂNG LÊN – HỒI XUỐNG

(TGM Giuse Ngô Quang Kiệt)

Bữa tiệc bữa tiệc nhúng khuyển hồn người của xã hội. Rõ nét là khuyển hồn người thì hiện ở người của người. Đừng người của người chết. Đừng người của người khách mời. Thế gian kiêu ngạo. Ai cũng muốn thế hiện mình. Nhưng người có hồn. Quyển để nhấc lên là do người chết.

Chúa dùng hình ảnh bữa tiệc để nói về Nước Trời. Vị thế trong Nước Trời do Chúa quy định. Theo người tiêu chí người của người và người trong gian. Cũng như bữa tiệc trong gian, bữa tiệc Nước Trời cũng thế hiện của người. Trong gian thế hiện mình bằng để tranh với người khác. Nước Trời thế hiện bằng để tranh với chính mình. Để tranh với người khác để chiếm thế người. Thế người với người tài,

danh vọng, chức quyền. Đấu tranh với chính mình để thắng chính mình. Thắng bằng hạnh phúc mình, quên mình, huân mình. Chỉ tìm kiếm trên gian cần cắm vào tim nài, đưa vào, chức quyền mà xếp chỗ. Chúa cần cắm vào việc chi nài thắng chính mình. Và theo tiêu chí: "Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống. Còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên".

Thưa Rô-ma cho biết giáo huấn của Chúa sống với dân Ít-ra-en. Họ tôn thờ vì là dân tộc được Chúa chọn. Nhưng vì tôn thờ nên họ không tin Chúa Giê-su. Không ăn năn sám hối. Họ sợ bị loại trừ. Vì họ bị loại trừ. Nên dân ngoại được Chúa mời gọi đến đón tiếp. "Thiên hạ từ đông tây nam bắc đến dâng tim trong Nước Thiên Chúa...con cái bị loại trừ"(Lc 13,29). Nhưng thánh Phao-lô tin tưởng rằng sau khi dân ngoại được đón nhận, Chúa lại thêm người đưa dân được tuyển chọn vào Nước Trời. Đó là lòng thương xót vô biên của Chúa (năm 10).

Hieru được đi u đó nên thánh Phao-lô không còn đấu tranh theo ý riêng. Chỉ biết theo ý Chúa. Chỉ gặp bó với Chúa Ki-tô. Quên mình để phục vụ Chúa. Và phục vụ anh em, "Đi với tôi, sống là Đức Ki-tô, và chết là một mồi i. Nếu sống đi này mà công việc của tôi được sinh hoa kết quả, thì tôi không biết phải chết nào. Vì tôi bắt gặp người có hai đảng: ao ước của tôi là ra đi để được với Đức Ki-tô, đi u này tất nhiên bị phân: nhưng đi này thì cần thi t h n, vì anh em. Và tôi biết chắc rằng tôi sẽ đi và bên cạnh tất cả anh em để giúp anh em tin tôi và được hưởng niềm vui đức tin mang lại cho anh em" (năm chọn).

Hãy theo gương thánh Phao-lô. Hoàn toàn quên mình. Thuận theo ý Chúa. Phục vụ Chúa. Phục vụ lợi ích linh hồn anh em. Không tính toán gì cho mình. Ta sẽ được Chúa trả lại gấp bội. "Ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên".

Kính chuy n:
Hng
